

வினாயகவந்துணை.

நாமகளிரட்டை மணிமாஸி.

மதுரை

திருஞானசம்பந்தமாஸி.

இவை

மதுரைகுதீனம்

ஸ்ரீஸ்ரீ

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

விரும்பியவண்ணம்

சொட்டாமட்டி

ம. கருப்பையப் பாவலாவர்கள்

இயற்றியன.

சென்னை:

ஈ. புஷ்பாதசேட்டி அண்டு கம்பினியாது

கலாரத்தநாகரம்

என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1897.

வ.

முருகன்துணை,

சா த் து க வி க ள்.

சென்னைப்புரசை அட்டாவநாநம் சபாபதிமுதலியார்
அவர்கள் மாணுக்கர் திருமயிலை வித்துவான்
சண்முகம்பிள்ளை அவர்களியற்றியன.

வெண்பா.

எணிமாலை நீத்திடலிங் கென்றே யிரட்டை
மணிமாலை சாத்தி மகிழ்ந்தான்—துணிவாற்
கலைமாது தாட்கே கருப்பையவே னென்கண்
மலைமாது மைந்தனன்பன் வாய்ந்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனாட் டிஹுக்குணியாக் கூடல்வளர் கவுணியனார்
திறத்தை யோர்ந்திட்
டின்னயச்செந் தமிழல்கல் சாத்துகெனப் பலகாறு
மினிது கேட்பப்
பொன்னனைய குணத்துமா ணிக்கவா சகமுனிவன்
புனைந்திட் டானால்
என்னொருநன் பன்கொட்டாம் பட்டிவரு கருப்பையா
வியல்வல் லோனே.

மே. குறித்த முதலியார் அவர்கள் மாணுக்கரும்
சென்னை கவர்ன்மெண்டு தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டரும்
முனிஷியாருமாகிய
தண்டலம். பாலசுந்தரமுதலியார் அவர்கள்
இ ய ற் றி ய ன்.

வெண்பா.

மன்னு மிரட்டை மணிமாலை செந்தமிழார்
பன்னுங் கருப்பையாப் பாவலவன்—றன்னு
விருந்தாளே நாமகளென் தேற்றுக்கொள் வானேல்
திருந்ததிண்மாண் பென்சொலவ தே.

கட்டளை கலித்துறை.

மாணிக்க வாசகத் தேவன் சொலேற்றொரு மாலையினை
ஆணிக் கனகமு நானுறச் செந்தமி ழாலணிந்தான்
தோணிக் கழுமல ஞானசம்பந்த சுவாமி மெய்ச்சீர்
பாணிக் லோங்கு பன்னிறர் கருப்பையப் பாவலனே.

சென்னை கவர்ன்மெண்டு கண்டோரலர்ஸ் ஆபீஸ்
புக்டிபார்டிமெண்டு பென்ஷன் சூப்பர்வைசர்
திருமயிலை
செந்தில்வேலு முதலியார் அவர்கள்
இ ய ற் றி ய ன்.

வெண்பா.

நாம்களின் மேலிரட்டை நல்ல மணிமாலை
சோமனின் கோத்ததெனச் சூட்டினான்—பூமன்
விருப்புற்றுக் காணும் வியன்கொட்டாம் பட்டிக்
கருப்பையாப் பாவலவன் காண்.

மதுரைத் திருஞான சம்பந்த வள்ளல்
கதிமதுரச் சொற்பூ வமைந்த—துதிமலை
மேவமணி வாசகக்கோன் வேண்டக் கருப்பையா
பாவலவர் சாத்தினன்பொற் பாய்.

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள்

மாணக்கர்

க. வ. திருவேங்கடநாயுடு அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மறைநான் கொருங்குஞ் சிரநாங்கி னேது
முட்டாட் டாமரை முகப்பினி னமர்ந்த
வேதன் திருமுக மேவிய சிதன்கொள்
பூத்தனிற் பொலியுஞ் சீர்த்தனிச் செல்வி

ரு செவ்விய வடியிற் நிவ்விய யாழும்
புத்தகம் பழக வித்தக வடமும்
திவவி யாழ்வயிற் சென்று தடாவுறாஉந்
திருக்கையு மான திருத்தோ ணன்கிற்
ரூமுற விரட்டைச் சலிகொண்மா மணியய

க0 யணிபெறக் கோத்திட் டணிந்தன னதாஅன்று
சிரபுரம் வந்து சிரபுறத் தான
துவாத சாந்தத் தனிப்புர மமர்ந்த
மலைமக னுண்ண முலையமு தருந்துறாஉ
ஞானசம் பந்த தேசிக ராய்

கரு கா மாலை யீனமி லீன்தென்
 றலா நாரி னெல்லிடப் புனைந்தனன்
 மணிவா சகரெனு முனிமுதல் பணிப்பான்
 ஞானசம் பந்த மாலையாந் தொடையலைப்
 பல்வளம் பொதுளிய வில்லமர் மாடச்

உரு கோட்டாம் பட்டிக் கோதகர்த் தமென
 வருத்தியொடு கவிபுக லாற்றல்
 கருப்பையா வென்னும் கவிவல் லோனே.

ஆழ்வார் திருநகரி நம்மாழ்வார் சந்நிதி விழா

அட்டாவதாரம்

பெரியதிருவடி கவிராசரவர்கள்

இ ய த் தி ய ன்.

வெண்பா.

சொற்சகம்பொ ருட்ககமும் தோயக் கருப்பையவேள்
 அற்புடனே கண்ணி யறைந்தனனூல்—பொற்பே
 திரட்டை மணிமாலை சேர்நா மகட்கே
 இரட்டைமணி மாலை யிசைந்து.

கற்கண்டு சீனி கசக்கக் கருப்பையவேள்
 சொற்கண் டெடுத்துத் தொடுத்தான்பா—ரிற்கண்டோம்
 தம்பந்த மாலை தணிந்திரிய மெய்ஞான
 சம்பந்த மாலை தனை.

உ

கடவுள் துணை.

நாமகளிரட்டை மணிமாவல.

காப்பு.

வெண்பா.

மணிமாலை புத்தகங்கொள் வாணிக் கிரட்டை
மணிமாலை சூட்ட வருமே—துணையாய்த்
தங்கைமா தங்கமுந்து தோன்றலெனப்பெற்ற
துதிகைமா தங்கமுவந்து.

நூல்.

வெண்பா.

பூக்கிளரும் வெண்டா மணபோலும் போதமிலேன்
வார்க்கிலுறை மெய்ஞ்ஞான வானியே - ஆக்கல்
புரிவேத னின்னையன்றிப் போதமறை யீட்டும்
பரிவேதன் பாகக்கண் பார்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாராதி யண்டமெ லாஞ்சுற்றிக் கங்கை பலபடிந்தும்
சீராதிதேவர்க ளாலயம் புக்குத் திரிந்திடினும்
வாரா தினிய தமிழ்ப்பாடும் வல்லமை வானினின்றான்
ஆராதித் தன்பிற் றுதித்தேத்தி டார்க ளனைவர்க்குமே.

(ங)

வெண்பா.

மேனாள் கம்பனையுன் மேன்மையுரு ளாலன்றோ
வானாள் புலவரெலா மாழ்குநிற்க - மானப்
புவிச்சக்ர வர்த்திமுற்றும் போற்றிநித்தம் வாணி
கவிச்சக்ர வர்த்தியென்றான் காண்.

(ஊ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காண்டற் குரியமென் மேனிமெயஞ் ஞானக் கஜமகளே
வேண்டற் குரியபல் கல்வியுஞ் சீர்த்தியு மெயத்திருவும்
ஈண்டற்பு மேன்மையு மீந்தருள் வாயிது வேதருணம்
துண்டப் படா ஈடர்விளக் கேமறை சொல்கிளியே.

(ச)

வெண்பா.

சொற்கும் பொருட்கு ஞானிராய்த் தினந்தொறுவங்
கற்கும் பொருட்டென்ன கதலிலங்கி - நிற்கு
மயிலேசங் கத்திருக்கு மாமணியே நின்வாய்
மயிலே சங்கத்திருக்க வை.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பையகம் லவயக முற்றமுன் கைவச மாம்பிழியின்
மையகம் காட்டி மலர்க்குழல் காட்டி மயலின்மயல்
செய்யக மாதர்க டமையை வீட்டுந் திறம்வருமால்
ஐயகண் ணோட்ட வருட்கலை வாணி யலர்ப்பதமே.

(௧௬)

வெண்பா.

அலகிலா ஞான வருட்கடலே நின்னை
உலகிலார் விட்டுய்வ ரோங்கும் - பலகலைக்கும்
அன்னையே தெய்வ வமுதமே கற்பகமே
என்னையே வந்தாளின் தே.

(௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இன்றேன் கனிகண் டிவையா திவினு மினிப்புறவே
இன்றேறு நாற்கலி யின்னமு தூற்றுநல் வாக்கருள்பொற்
குன்றே யனைய தனத்தா னொசியுந் கொடியிடையே
நன்றே படைப்பிக்கு நான்முக னார்க்கொரு நாயகியே.

(௧௮)

வெண்பா.

நாயனையே ஞவிருந்து நாற்கலியின் பாய்க்கழற
நாயனையே வெண்பா மனையனமே - தூய
கலையே கலைமுடிவே கண்மணியே யென்றன்
கலையே கலைமுறச்செய்தாள்.

(௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நூளர் யுனதழக் கன்புவை யாதிந் தவர்தநாள்
யாளாக் கழித் தவர்க் குண்டுகொல் லெல மதிகதியே
கேளா மனமகிழ் கேகயமே வரக் கேட்பதுமோர்
நாளா பிணமுனை நீங்காதென் னெஞ்சத்து நாடுவதே.

(௨௦)

வெண்பா.

நாமும் பொருளும் நலமனையு ம்நெய்யும்
ஓமும் பொருளன்றி யுந்துணையாய்க் - கூடும்
பொருளன்று கண்மார்ந்த போதமருள் வாடா
பொருளன்றோ நிற்கும் பொருள்.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொருட்செல்வ நீயெனப் போற்றும் நிற்கின்ற புல்லருக்குன்
அருட்செல்வ மேதுபல் லற்புத ஞான வம்லியுயர்
தெருட்செல்வி யம்புயன் தேவநின் னன்பினர் சிந்தையுற்ற
இருட்செல்ல நற்கலைத் தீபமொன் தேற்றிடு மின்னுயிரே. (கஉ)

வெண்பா.

இன்னுயிரே கண்மணியே யேற்றவலர் மேலுறையு
மன்னுயிரே முத்தர் மதிமதியே - பன்னும்
பவவா தனையறநின் பாலேத்தும் வாக்கு
தவவா தனையனெற்குத் தான்.

(கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாழந் தவத்தைச் செயாதவ ரேனுகின் றுட்டுணையால்
ஊனந் தவத்தைப் பிணிபடியாம லுயர்ந்து நிற்கும்
ஆனந்த வத்தை யடைந்துய்வர் சொற்களத் தான்மதுரப்
பானந்த வத்தை புறச்செயு நல்லெழிற் பாரதியே.

(கச)

வெண்பா.

பாரதி கந்தமலர் வல்லு னுயலுக்குச்
சீரதி கந்தருந் நெய்வழி - பாரகத்திற்
கண்டுவந்து போற்றுவரேற் காணற்கரும் பொருளு
கொண்டுவந்து வந்துகொடுக் கும்.

(கரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்கின்ற கூற்பகச் சிந்தாமணியுமுன் கூற்றன் வரில்
தடுக்கின்ற வட்டாரி யஞ்சன னப்பிணி தன்னைமுற்றுங்
கெடுக்கின்ற நன்மருத் துங்கண்டு கொண்டனன் கிட்டவந்தே
அடுக்கின்ற பேரைக் கவிக்கர சாக்குவ ளன்புபெற்றே. (௧௬)

வெண்பா.

அன்புடையார் கல்லிக் கரசுடைய ராயென்று
நின்புடையார் நன்னிலையி னிற்புநான் - வன்புடையார்
கல்லாராய்க் கல்லாய்க் கலைமகனே யாவர்க்கும்
பொல்லாராய் வீழ்வார்மரம் போல். (௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகன் கொண்டமெய்ப் போதக ஞானம் புரியமுத
மாதகன் கொண்டு மதியார் மதியின் மருவற்கொல்லாப்
பாத கமலமு னிற்பா தகமலம் பாறுமெனஞ்
சாதக மாமது சாதகர் கண்கண்டு சாற்றியதே. (௧௮)

வெண்பா.

தேன்குரியே யென்னத் தெவிட்டாக் கவியமுதந்
தான்குரியச் சொல்லவரு டந்தகலை - மான்குரியே
நான்குதலை யார்க்கினிய நாயகியே நின்மதலை
நான்குதலை யாள்வாயிந் தான். (௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாடித் தலத்தினி னான்செயுங் கன்மங்க ணன்மையிற்கை
கூடித் தலைமைப் புகழ்பெறச் செய்தருள் கோதிலமே
கீழ்த்த ஞான நிலைப்பொரு ளேகலை நேயர்சாவி
சேடித்த நற்புகழ் வெண்டா மரைப்பூத் திகழ்மணியே. (௨௦)

இரட்டைமணிமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

உ
கடவுள் துணை.

ம து ரை

திருஞானசம்பந்தமாவல.

காப்பு.

வேண்பா.

ஞானசம் பந்தத்தை நாம்பெறவே தென்மதுரை
ஞானசம் பந்தற்கு நன்மலை—தானணிய
வைக்குஞ் சரவணற்கு வாய்த்தமுன்னோ னோர்கோட்டுக்
கைக்குஞ் சரவணற்பொற் கால்.

நா ல்.

திருத்தகு வேதச் சிரப்பொரு ளனைந்துஞ் செக்கையைந்
துடையவ னுணர்ந்தக், கருத்தினி னுணர்ந்தான் கலம்பக முத
லாக் கலைத்தமிழ்ப் பிரபந்த மோத, அருத்தியி லாதே னின்ற
னைப் பழிச்சா தலமரு கின்றனன் பவஞ்சு, வருத்தம தொழிய
மாற்றுதி மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (க)

பெருமணி யெய்வா மானமா மணியென் பிறப்பினோ டிறப்
பினைக் கீண்ட, குருமணி யெங்கள் குடிமுழுதாண்ட கோமணி
நெல்லையி னோர்வேய், தருமணி மகிழ்க் கண்மணி யெழிற்சிந்
தாமணி புகலியர்க் கரசா, வருமணி மதுரை வளநக ரென்று
மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ)

திருநீக்கை தனிர்கொடுங் கன்ம நிகளமோ யினுமுடையா
யாபிப், பாதுகப் பிறவி யுள்வழி வினையும் பாதிடா தினிவ்ருங்
கன்ம, மேதக வெய்து மாகலி னின்னை மேவிடற் கிதுவிர கென்
னாய். வாழ்விற் சமன்மா சறுத்ததென் மதுரை மருவுசம் பந்த
மா மணியே. (௬)

கேட்டல்சிறீ, சித்த மெழிதலென் றின்ன கிடைத்தபி னன்றி
யே ரிட்டை, நாட்டமீண் டொருவற் கெய்திடா தெந்தாய் நவி
லுமச் சாதன தென்தேன், கேட்டிலே கிடந்திட் டலமரு கி
றேன் கிளத்துநிலை புங்கழற் கன்பர், மாட்டிலா யினும்பத்
திமையளி மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (௭)

ஆக்கமீண் டெந்தாய் வேண்டுவ தடிஞா னந்தனை யன்றியின்
றதனால், நீக்கமி னின்றன் திருவடி ஞாந நேரினென் றனைக்கொ
டும் பாச, வீக்கமே புரியும் வீம்பே நெய்து விக்குமில் வியனி
லத் துன்றன், மாக்கரு ணைக்கென் செய்வல்லான் மதுரை மரு
வுசம் பந்தமா மணியே. (௮)

தத்துவ மாறா நகன்றதற் கப்பாற் றனிப்பரம் பொருளென
நிலவும், சித்துநீ றின்றன் காட்சியைக் கண்டார் தெறுமிடங்
பொழிந்துநின் றிவோர், அத்துவா மூர்த்த மாயடி யவருக் கரு
ள்செயு மருணிலை யேமெய், வைத்தகௌ ணியர்தங் குலமணி
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (௯)

சட்டகன் றோங்கும் பொருளென வெல்லாச் சுருதிகள்
முறையிட வன்று, சட்டிநீ தோணி புரத்தினின் றந்தை துக
ளறப் பரிந்துகாட் டியவா, சட்டநன் றுமெம் பெருமநின் சர
ணை சரணெனப் பற்றினே னென்றன், மட்டினா யினுமந் நெ
றியருண் மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (௧௦)

வாழ்கவந் தணரென் றோதிய தெய்வ வரம்மொழிப் புள்ளி யெவ் குன்றை, வாழ்குரு மணியு முரைத்திடக் கண்டு மத்ததன் பெருநுணனி யுணராத், தாழ்வினே னந்தோ வினிகரம் பிறவி தன்னினின் றெண்டரைச் சேர்ந்து, வாழ்பவா னெய் துவ ன்கொலோ மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (அ)

ஓங்கிய லளத்தவ் வணையின்முப் புள்ளியு நத்திரி வெம்பு யென்பால், ஆங்குரு னையினிவ் வருப்புனைந் தெய்து மருணிலை யுணர்ச்சித் தொழிந்தேன், தேங்கிய வருதல் பெருக்கமே வே தச் சிரமெனத் திகழ்தரு கணியே, வாழிய வினையோர் மே வறு மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (ஆ)

ஒருரு வென்றிக் கோதிய வகவ லுண்மையை நோக்குறந் தோறும், யாருமும் மலவா தனையகன் றுய்யு மொருபுணை யெ ன்பதின் றுணர்ந்தேன், தேரருட்சிலம்பி மடத்தனல் கொளு வத் தெளிந்துபஞ் சவன்றனை யெய்த, வாரமா யவனைக் காத்த ருண்மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (க)

நின்றனை நின்ற னருளல்லா னினைய லன்மையை நெடுமறை யெனைத்து, நன்றுரை செய்யா னின்றனின் நிறைஞ்ச னம்பநின் செயலல்லா தெவனோ, கன்றினான் விளவை யெறிந்தவந் கென் றுங் கட்புலங் கதுவரும் வெள்ளி, மன்றநிள் றோங்க வளர்சுரு மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (கஉ)

தென்புக் லிபர்தம் மிறையெனச் செறிந்து தில்லைவா ழந்த ணர் தமையன், தன்புறுப் பாணர்க் கரன்கண மாக வறிவுறுத் தனையழி தகையேற், கின்பொடு முனையின் றுணர்த்திரின் வெ ழிற்றா ளிணைமலர் முடியிசை வயக்கி, வன்பவ மகழ்க்க வேண் டுவன் மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (கஉ)

வினாவலி தெறுமன் கணன்றனக் கன்று விரகிஞே மொழிப்
பய நுதலு, மனகனி வறுவை யெனும்பெய ரொன்றிட் டனந்த
சீவநக்கொ நல்லூர், தனிலிரண் டற்ற வீதிபே நுதவுந் தண்
ரெளி சுரந்தனென மஞ்சன், வனேகழ னொன்றே வழங்கெழின்
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (காட)

ஆணவ மாதி மும்மல பந்த மரியன் டெய்துநர்க் கிலையால்,
நாணமொ டச்ச மடம்பயிர்ப் பென்னு மான்குரின் னலங்கவர்
கிற்பார், பூணவ மெய் மெய்துதற் கிலைநிற் றுமொ டே
றில னேனும், மாணவன் குன்ற னேக்கருண் மதுரை மருவு
சம் பந்தமா மணியே. (காச)

இருவினே யொப்பிங் குமல பாக மேயநல் லருட்பதி வே
ய்தக், காவரு மறையெய் துவையென வீண்டிக் கடையனேற்
கருளவந்திலையே, பெருவினே மாசு கழுவன லாவெம் பேயம
ணிகந்தொரு வருஞ்சீர், வரவுறுந் கைத வனுந்தொழு மதுரை
மருவுசம் பந்தமா மணியே. (காரு)

மெய்யுயி ரென்ன வெள்ளினெ யென்ன வியங்கனி யிரதமே
யென்ன, மையிரு ளிகந்து பிரிவரும் வீடு வழங்கவென் றுன்னடி
யிரந்தேன், செய்யக மெல்லா முத்தமர் பொழிலிற் செறிமுகில்
கலவத மென்றும், வையகக் குமையோ டரணிகர் மதுரை மரு
வுசம் பந்தமா மணியே. (காசு)

திருநெறித் தயிழென் றோதிடு மந்தத் திப்பிய மொழியினைக்
கொடிய, கருநெறி வயப்பட் டிழிதருந் கடையேன் கவறெற
வுணர்த்துவான் புகலி, தருநெறி யமையு மந்தணர் மரபிற் றா
ணியோர் களியுற வெந்தாய், வருநெறி யுணரே னுலவாய் மது
ரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (காசு)

கயல்பொரு விழிகார் குழல்செயன் மேனி கண்ணினைப் புயங்
கீரும் பனசொன், மயினிகர் சாயனடையொருமாது மதுகீறிற்
பவனிவந் திடக்கண், டியல்வகை யுணரா துயங்குகின் றவனா
லுனையல் தொருதுணை காணான், மயதெற மருனோக் குதவுந்
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (கக)

தரணியி னரவின் விடமொருங் ககலுந் தன்மைதா னுவ
தக்கோய், கருடபா ளினையி னொழிதரு மென்பர் கடவுணிற் கை
தெழு மென்றை, கருமவல் வினைக ளொறுத்துன தழிக்கீழ்
கடையனே னெய்திடக் கடைக்கண், வருமரு னோக்க முதவு
தென் மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (கக)

எண்மணத் தொருநற் கார்தரு வத்தி னிச்சிறு நுதலியைச்
சேரி, னுண்மையி னுய்யு மல்லதே னுய்யா ளென்பது மொருங்
குணர் கிற்பாய், வெண்மணிப் பந்தர் சிவிகைநற் சின்னம் வெள்
விடை யிறைதரப் பெற்றே, வண்மையி னோங்கு மெழில்குலா
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௦)

உமைதரு முலைப்பா லயின்றனான் நெம்மோ யொருசிறு
திவலையா னுறினெந், கமையும்வெம் பவங்க ளொருங்கெனை
யகலு மையவீண் டிறும்பரி சிலனே, கமைபெறு மன்பர் கருத்
தினி லினிக்குந் தலியே காழியந் தணர்தம், வயிசமே யோங்க
வருமெழின் மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௧)

அரஞ்சுமி மயில்வே லெனக்கனன் நென்னை யனங்கனைங்
கணைநனி யுடற்றி, உரஞ்சுட வீண்டு மெலிதரக்கண் டிதுவந்துந்
மருவவந் திலையே, புரஞ்சுமி மொருவ புண்ணியக் கடலிற் பொ
லிந்தவந் புதபுலா னாறும், மரஞ்சுமி கணையான் தனக்கருண்
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௨)

சீற்றினி னரவந் தன்பண மடங்கு மென்பது நிகழ்த்திடு மூல
ந், காற்றருந் சீர்த்தி யிழைவநின் னடிக்கே யவலநெஞ் சக
லோந் தடங்கும், பேற்றினை யெய்தா திருப்பது நலனோ பெ
ருகுநீர் வையைதன் னுற்றன், மாற்றமண் முடிமேற் சுமத்திடு
மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௩)

அனாதியாம் பாச மொழிதர வென்று மனாதியா மாருயிர்
வருக்க, மனாதியாக் குமா நாயக நின்சே வடிநிழ ள் ன்குமுன்
மையினை, எனாதியா னிகந்தோர்க் கும்பரங் குன்றி னியம்பினை
யெந்தைநீ யந்த, மனாதிகட் செட்டி நிலையநான் மதுரை மருவு
சம் பந்தமா மணியே. (உ௪)

சித்தெனுந் தருமத் திருவரு மொன்றாச் செநிவினு மிழைவநீ
ட்டிடு, சித்தியான் காணுந் சித்தெனப் படுத நெரிந்தன னின்
ட்ட பொலிவான், அத்தனைப் பாடி யன்றுபொற் றுள மண்
னைனெய்தியங் கருணை, வைத்தெமை யாளும் புரிசைகூழ்
மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௫)

னிடங் கொண்ட குழலியந் திரங்கித் காலமிங் குலவெறி
த்திட், னிடைங் கொண்ட வறம்புகொண் டந்தோவுழிதர்
ந் திரங்குகின் நிலையால், மானிடங் கொண்டு தாருயிர் வருக்
ம்மரி னுழந்தமை கண்டு, மானிடங் கொண்டின் நெய்திடு
ரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௬)

ஞ்செனத் தியதென் காஞ்சியின் மாயோன் கடவுணின் னுருப்
பா கற்பான், தஞ்சமென் நிரந்துன் செந்தமி மோதுந் தன்
யை பென்றுநான் மறக்கேன், அஞ்சொலார், குழந்தை நாணி
பெப்ப வன்றுபஞ் சுவன்கையிற் றனையுண், மஞ்சி வரிஞ்சி
ரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உ௭)

அறிவினோ டிச்சை செயலெனக் கிளத்து மணிகிளர் சூழ்
மூன் றுனையான், நெடுமையின் மலசத் திகல்பல வுளேன்
நீர்மைபிற் புரப்பதன் கடனே, சுறவினற் கோட்டிற் றோன்றி
முந்நீர்த் தொடுகடற் கிறைவலி பாற்ற, மறிபுனற் சடையின்
முகில்விடி மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே. (உஅ)

பதிபசு பாசப் பாண்மையஞ் செழுத்திற் பரிவினிற் படிற்
னேற் குணர்த்திக், சுதுமென நின்றொற் கமலச்சீ றடியென்
கரிசறச் சூட்டுவ தென்றோ, விதுவை நேர்வதன மாதரைம்
பாலின் விளங்குறாஉந் சூயின்மிடை பொழிலின், மதுவைவேட்
டளிபாண் முழக்கற மதுரை மருவுசம் பந்தமா மணியே.

நெஞ்சில்வஞ் சகமே செறிந்திடுஞ் சமணர் நீலகந் தரற்கிடு
பெண்ணை, விஞ்சிய வாண யினவென விளம்ப வியன்றமிழ்
பூந் தனையால், கிஞ்சுக் வாயார் மிடற்றிசை மிதுனக் கிடு
மென்னவைம் பாலோர், மஞ்சென நிலவு மாடமார்
மருவுசம் பந்தமா மணியே.

வாழ்த்துவேண் பா.

மால்வாழ்கப் பூவான் மறைவாழ்க நால்வாருள்
தூல்வாழ்க மிக்கநன் னோன்புதவர் - பால்வாழ்க
வாழ்க வயனா மகன்வேள் சிவனடியர்
வாழ்க தமிழ்ப்பா வலர்.

திருஞானசம்பந்தமாலே

முற்றுப்பெற்றது.